18. 10. 2026 20. neděle po Trojici. Stále jsi důležitý

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Milost Vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

247 Ve tvém jménu, Pane náš

ÚVOD Žalm 23, 1-6
Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám, dává mi prodlévat
na svěžích pastvinách, vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout,
občerstvuje mou duši.
Vede mě po správných cestách pro svoje jméno. I kdybych šel
temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.
Tvůj kyj a tvá hůl, ty jsou má útěcha.
Prostíráš pro mě stůl před zraky mých nepřátel, hlavu mi mažeš
olejem, má číše přetéká.
Štěstí a přízeň mě provázejí po všechny dny mého života,
přebývat smím v Hospodinově domě na dlouhé, předlouhé časy.

560 Vítězi k poctě zpívejme

MODLITBA
Bože, prosíme tě, dej nám svou milost, aby nás vždy předcházela
a provázela a stále nás vedla ke konání dobra.
Učiň tak, skrze tvého Syna Ježíše Krista, se kterým v jednotě Ducha
svatého žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

ČTENÍ Izaiáš 25, 6-10a
Hospodin zástupů vystrojí všem národům na této hoře tučné hody,
hody s výborným vínem; budou to šťavnatá jídla a vybraná vína.
Na této hoře sejme závoj, který halil všechny lidi, přikrývku, která
kryla všechny národy. Zničí smrt navždy, Pán, Hospodin, setře slzy
z každé tváře. Odejme hanbu svého lidu na celé zemi, neboť
Hospodin to pravil. V ten čas se řekne: „Hle, náš Bůh, doufali
jsme v něho, že nás vysvobodí; on je Hospodin, v něho jsme
doufali, jásejme a radujme se z jeho spásy, neboť Hospodinova
ruka spočine na této hoře.“

275 Přijď Králi, věčný náš

TEXT Matouš 22, 1-14
Ježíš k nim znovu mluvil v podobenstvích: „S královstvím
nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému
synu. Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni
nechtěli jít. Poslal znovu jiné služebníky se slovy: ‚Řekněte
pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek
je poražen, všechno je připraveno; pojďte na svatbu!‘ Ale oni
nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem.
Ostatní chytili jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je. Tu
se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město
vypálil. Potom řekl svým služebníkům: ‚Svatba je připravena,
ale pozvaní nebyli jí hodni; jděte tedy na rozcestí, a koho najdete,
pozvěte na svatbu.‘ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili
všechny, které nalezli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila
stolovníky. Když král vstoupil mezi stolovníky, spatřil tam
člověka, který nebyl oblečen na svatbu. Řekl mu: ‚Příteli, jak ses
sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?‘ On se nezmohl ani na
slovo. Tu řekl král sloužícím: ‚Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte
ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.‘ Neboť mnozí
jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.“

KÁZÁNÍ

Hostina je přijetí, společenství, radost, hojnost. Obraz hostiny Ježíš užívá, když mluví o Božím království (druhá nejdůležitější prosba v Otčenáši: *Přijď království tvé*). Bůh zve člověka do své blízkosti, nabízí mu místo u stolu, dává mu zakusit, že nemusí být sám. Společný stůl má význam i v našem životě. U stolu se udržují vztahy, slaví události, dějí se rozhovory, k nimž nenajdeme jinde odvahu. Někdo pro nás připravil místo. Počítá s námi. Prázdné místo u stolu je výmluvné. Kdo nepřišel? Prázdné místo se zaplní, když ten, koho u stolu nečekáme, se stane součástí společenství.

Proč někteří nepřišli na královou hostinu. Ježíš to říká. Jeden totiž šel na pole, jiný za obchodem. Říkám si, dali přednost své práci. Král je zval na něco, co jim mohlo přinést radost. Oni dali přednost tomu, co už měli, té své jistotě. Říkám si, jestli se nám někdy v životě neděje podobné, ty také můžeš mít dobrou práci, může se ti dařit, mít radost z toho, co se ti podařilo vybudovat. A někdy nás ty věci pohltí tolik, že postupně odsouváme vše ostatní, lidi, přátelé, rodinu, chvíle, jež bychom budovali společně, investovat do těch vztahů, nechat si čas pro sebe a Boha. Jsme zaměstnáni budováním svého života, že nám žití samé uniká. Máme plný kalendář, přesto prázdné vztahy. Je zajímavé, že ti lidé v evangeliu mohli být se svým životem spokojení. Oni možná ani neměli pocit, že o něco přichází. Protože i když jsi se svým životem spokojený, tak to ještě neznamená, že ti v něm něco neuniká, co je opravdu důležité. Ba i důležitější než to, jak reálně žiješ.

Král zve hosty, ti odmítnou a on je zve znovu. Proč je nenechá? Vždyť je to král. On tam může mít jiné. Představ si, že pořádáš oslavu. Pozveš 20 lidí, 19 přijde, a ten jeden, na němž ti záleží, nepřijde. Přestože je kol tebe plno lidí, on ti tam chybí. Protože, když máš někoho rád, ty ho nemůžeš nahradit jiným. Myslím, že to nám Ježíš ukazuje o Bohu, že mu záleží na každém člověku. I na tom, kdo o to nestojí. Možná to platí pro tebe. Nemodlíš se, Bůh pro tebe přestal být důležitý, ba nikdy nebyl. Máš pocit, že je to jedno, že Bůh má lidi, jež v něho věří, tak co já? Ale král nám ukazuje něco jiného, že pro Boha nejsi jeden z mnoha, jehož nahradí jiným. Je dobře, když to zazní, že i když Bůh přestal být důležitý pro tebe, tak to ještě neznamená, že ty jsi přestal být důležitý pro něho.

Král pozve nakonec ty všechny, když nepřijdou ti první, *dobré i zlé*, ale pak jednoho člověka vyžene, protože nemá svatební šaty. Proč? Vždyť ho pozval, tak co řeší? Ale ty svatební šaty mají hlubší význam. Oni připomínají, že když přijmeš pozvání, tak záleží na tom, jak odpovíš. - Vděčně? Myslím, že něco podobného se děje i v našich vztazích. Jak se někdy chováme doma. V práci se ovládáme, jsme milí, trpěliví, doma vybouchneme kvůli maličkostem. Cizímu děkujeme, a u těch svých nejbližších už ani nevnímáme, co vše pro nás dělají. Možná, protože víš, že tě mají rádi, ti odpustí, tu pro tebe budou, je máš jisté. Tak se někdy hůř chováme k lidem, na nichž nám nejvíc záleží. Přitom jejich láska by v nás měla probouzet vděčnost. Ta se nejvíc pozná v obyčejných věcích, v tom, jak s nimi mluvíme, kolik jim věnujeme pozornosti, jestli jim děkujeme. Možná totiž nejvíc vděčnosti, dlužíme právě lidem, kterým nejmíň děkujeme.

Bůh nás přijímá takové, jací jsme, jeho přijetí nás zve k proměně. Svatební šat je obrazem života, jenž odpovídá přijatému pozvání, a toho, že se nás Boží milost skutečně dotkla. Milost nás coby hříšníky proměňuje - ospravedlňuje nás před Bohem, a tak nás obléká do svatebního šatu nevěsty Kristovy a ženicha Krista.

I když ďábel nabízí všechna království světa za malé poklonění se, je to nespravedlnost, protože jen Bohu patří naše uctívání a klanění se - vděčnost. Kniha Přísloví 10,2 říká: *Neprávem nabyté poklady neprospějí, kdežto spravedlnost vysvobodí od smrti.* Je to jako s tím mužem, který nebyl oblečen na svatbu, ale chtěl se jí účastnit. *Byl svázán a uvržen do temnot, kde je pláč a skřípění zubů.* Ale spravedlnost vysvobodí od smrti. Každá lidská snaha získat spasení svými skutky, je *neprávem nabytým pokladem*. Jen skrze víru v Kristovo dokonané dílo na kříži jsme vysvobozeni od smrti. Jen spravedlnost kříže je tím správným svatebním šatem.
Přeji vám i sobě takovou víru, která obléká do svatebních šatů. Amen.

558 Přemohl Ježíš smrti noc

OZNÁMENÍ

548 Buď Bohu všechna chvála, čest a požehnání

PŘÍMLUVY
Prosme Boha, našeho dobrého Otce, který z bohatství svých darů štědře rozdává: Žehnej farářům, aby jako odvážní, moudří pastýři vedli tvůj lid po správných cestách. Přiváděj věřící k tomu, aby se cítili církví a vzali na sebe svůj díl odpovědnosti za ni. Pomáhej každému, kdo je zván k životu z víry, aby tvé pozvání přijal. Posiluj malomyslné a malověrné, ať uvěří, že s tebou dokážu mnohé, neboť ty můžeš vše. Uchraň obyvatele nebezpečí a pohrom, zvláště takových, které páchá lidská zloba. Dej těm, kteří trýzní tvoje služebníky, zakusit svou moc i slitovnost. Doveď lidi, mající na rozdávání a schopné pomoci, k těm, kdo žijí v nedostatku a těžkostech. Setři každou slzu z tváře opuštěných dětí, starých lidí a všech, na něž druzí zapomněli. Shlédni na toto společenství, ať s radostí bereme ze stolu Slova, který pro nás prostíráš. Bože, náš Otče, věříme, že nám dáš vše, oč tě prosíme a co potřebujeme. Tichá modlitba. V Ježíšově jménu voláme:

OTČE NÁŠ

POSLÁNÍ Filipským 4, 12-14.19
Dovedu žít v odříkání, a dovedu žít v hojnosti. Seznámil jsem se důvěrně se vším: se sytostí i hladověním, s nadbytkem i nedostatkem. Všechno mohu v tom, který mi dává sílu. Ale jste hodní, že jste mi pomohli v mém tíživém postavení. A protože můj Bůh je přebohatý, skvěle vám to odplatí skrze Krista Ježíše ve všem, cokoli budete potřebovat.

POŽEHNÁNÍ
Požehnej vás všemohoucí a milostivý Bůh, Otec i Syn i Duch svatý.

302 Mocný Bože při Kristovu